

16%, а максимальний розмір податку перевищує 50%. Під максимальне оподаткування потрапляють приблизно 20% німецьких платників податків. Окремо сплачуються податки на нерухомість, авто і т. д.

Таким чином, питання раціоналізації оподаткування доходів громадян України потребує додаткової уваги українських економістів на представників законодавчої влади, так як його вирішення суттєво впливає на формування і зростання валового внутрішнього продукту і національного доходу, на їх розподіл і споживання. А відтак, і на розвиток окремих підприємств і галузей народного господарства, на становище і рівень життя широких мас українського населення.

Г.С. КРУГОВА, магістр каф. ЕАтаО, НТУ «ХП»

Л.С. СТРИГУЛЬ, к.е.н., доцент каф. ЕАтаО, НТУ «ХП»

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОМУ ГОСПОДАРСТВІ УКРАЇНИ В УМОВАХ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ

На сьогодні житлово-комунальне господарство (ЖКГ) України перебуває в критичному стані, що зумовлено об'єктивними й суб'єктивними причинами. До об'єктивних причин потрібно віднести те, що в період після здобуття незалежності, приблизно до 2000 р., комунальні підприємства не мали реальних коштів на капітальний ремонт інфраструктури, а амортизаційні відрахування використовувались не за призначенням. До суб'єктивних причин належать непрофесіоналізм і непродумана приватизація деяких комунальних підприємств, у результаті чого на керівні посади були призначені особи, які не мали професійних навичок з управління складними об'єктами комунальних підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, у яких започатковано розв'язання даної проблеми, та виділення невирішених раніше питань. Особливості функціонування ЖКГ в умовах ринку досліджували багато вітчизняних і зарубіжних вчених: Д. Віккерс, П. Габор, Д. Гарднер, А. Кумара, Д. Лоран, М. Бардіна, В. Шаркі, Д. Яроу, А. Бабак, Р. Мартусевич, Ю. Манцевич, Н. Олійник, О. Романюк, С. Сиваєв, Д. Хомченко та ін. Зазначені автори зробили важливий внесок у розробку концептуальних засад і механізмів державного управління різними сферами соціально-економічного розвитку в умовах системних трансформацій суспільства.

Житлово-комунальні послуги – результат господарської діяльності, спрямованої на забезпечення умов проживання та перебування осіб у житлових і нежитлових приміщеннях, будинках і спорудах, комплексах будинків і споруд відповідно до нормативів, норм, стандартів, порядків і правил [1].

Залежно від функціонального призначення житлово-комунальні послуги поділяються на:

1. Комунальні послуги (централізоване постачання холодної та гарячої води, водовідведення, газо- та електропостачання, централізоване опалення, а також вивезення побутових відходів тощо);

2. Послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій (прибирання внутрішньообудинкових приміщень та прибудинкових територій, санітарно-технічне обслуговування внутрішньо будинкових мереж, утримання ліфтів, освітлення місць загального користування, поточний ремонт, вивезення побутових відходів тощо);

3. Послуги з управління будинком, спорудою або групою будинків (балансоутримання, укладання договорів про виконання послуг, контроль за виконанням умов договорів тощо);

4. Послуги з ремонту приміщень, будинків, споруд (заміна й підсилення елементів конструкцій та мереж, їх реконструкція, відновлення носівної спроможності несучих елементів конструкцій) [2].

1 липня 2010 року Верховною Радою України був прийнятий Закон «Про загальні засади державно-приватного партнерства», який визначає правові засади державної політики у сфері державно-приватного партнерства та основні принципи взаємодії держави з приватним сектором економіки на договірній основі. Якщо залучити приватні інвестиції, з'являються вільні бюджетні кошти, які можна спрямувати на інші соціальні цілі. Крім мінімізації бюджетних витрат, використання ефективних схем державно-приватного партнерства дасть змогу оптимізувати системи інфраструктури та істотно знизити загальні витрати на їх розвиток [2].

До переваг такого партнерства можна віднести:

- перерозподіл коштів у галузі, які під час кризи потребують державної підтримки;
- ефективне використання капіталу та отримання додаткових доходів;
- зміщення акцентів з бюрократизації на ефективний менеджмент та якість обслуговування.

В той же час складно назвати переваги такого партнерства для приватного сектору економіки, адже потенційні інвестори зіткнуться з такими проблемами:

- зношеність та моральна застарілість основних фондів ЖКГ;
- недосконалість нормативно-правового регулювання діяльності галузі;
- непрозорість формування цін/тарифів на послуги та поточної діяльності підприємств ЖКГ;
- не економічно обґрунтовані тарифи на послуги (затверджено збиткові тарифи для підприємств, при цьому різниця в тарифах не відшкодовується органами місцевого самоврядування, як це передбачено чинними нормативно-правовими актами);
- штучне гальмування розвитку галузі унаслідок гальмування процесів підвищення цін/тарифів;
- неефективна система управління;

- низький рівень забезпечення працівників;
- невідповідність інфраструктурних потужностей вимогам та потребам [3].

Як підсумок, зазначимо, що підприємства житлово-комунального господарства мають низку проблем, які потребують нагального вирішення. Закон «Про загальні засади державно-приватного партнерства» має стати першим кроком до інвестування в цей сектор економіки, що дасть змогу підприємствам ЖКГ вийти на якісний рівень надання послуг та усунення проблем, що гальмують розвиток галузі.

Список літератури: 1) Закон України «Про житлово-комунальні послуги» [Електронний ресурс] - <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1875-15> 2) Закон України «Про загальні засади державно-приватного партнерства» [Електронний ресурс] - <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1345-17> 3) Дембицький М.І. «Надання послуг підприємствами сфери житлово-комунального господарства України» [Електронний ресурс] – М.І. Дембицький – Режим доступу: <http://www.irbis-nbuv.gov.ua>.

Н.Н. ПОБЕРЕЖНА, доцент НТУ «ХПІ»

В.В. СМОЛІНА, студентка НТУ «ХПІ»

ПРОБЛЕМИ І НЕДОЛІКИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПДФО

В умовах фінансової кризи, що охопила національну економіку, виникає необхідність перегляду механізмів фінансового регулювання економічних процесів у суспільстві. Насамперед це стосується податкових механізмів, недосконалість яких в умовах кризи зумовлює найбільш негативні наслідки.

Перехід України на ринкові умови господарювання за діючої податкової системи з кожним роком посилює розмежування населення за рівнем доходів. Саме тому вітчизняні науковці акцентують увагу на недоліках у вітчизняній системі оподаткування та необхідності посилення регулюючої функції податків. Так, Ю. Архангельський, О. Радзієвський та А. Алексеев зазначають: «Наведені дані свідчать не тільки про диференціацію доходів, але й про залежність частки податків від рівня доходів: чим багатший громадянин